

Községi dobszó

Hegyközcsatár, község hírlapja 2010. IV. Évf. Decemberi szám

**HEGYKÖZCSATÁR KÖZSÉG POLGÁRMESTERE ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYT ÉS
ÖRÖMÖKBEN GAZDAG ÚJ ESZTENDŐT KIVÁN MINDENKINEK!**

Egymáshoz való hozzáállásunk nemcsak a mellettünk élő emberek jó közérzetét, de talán nem túlzás, ha azt mondom a mi életünk sikerességét is, eldöntheti. Elég, ha a rövid nappalokra, a későn érkező reggelekre és a korán leszálló estékre gondolunk. Mindennapjainkban is elég nagy a zűrzavar: évvégi zárás, karácsonyi nagybevásárlás, takarítás, ajándékkészítés, családi programok torlódnak egymásra. Mégis a hozzánk közelítő ünnep, **Karácsony ünnepe egyre nagyobb fényességgel világít ebben a sötétségben.** Várjuk a megérkezését, csendességét még talán akkor is, ha nincs kivel megosztanunk ezt a napot. **Mi tehát a karácsony titka? Megmutassa a szeretet útját, hogy megváltsa életünket.** A szeretet nem forradalmakkal és törvényerejű rendeletekkel, határozatokkal, nem többségi szavazatokkal jön létre, hanem úgy,

2
hogy rájövünk, szükségünk van egymásra. Ne gondoljunk rózsaszínű álomra, hiszen az élet gondjait, úgy tűnik, nem spórolhatjuk meg. Gondoljunk gyermekeink örömére a karácsonyfa alatt, gondoljunk egy idős személyre, akinek elintéztünk egy-egy ügyet, gondoljunk önmagunkra, amikor sikerült elrendezni egy-egy nézeteltérést.

Ha egymást tápláljuk, kiegészítjük egymás hiányosságait, értelmet és örömet adunk egymás életének. Kívánom mindenkinek, hogy a szeretet és a vele járó békesség tegye széppé az ünnepeket. Kívánom, hogy az ünnepi idő akár egyedül, akár szeretteik körében töltsék a karácsonyt, segítse Önöket igazi kikapcsolódáshoz, testi, szellemi és lelki megújuláshoz, feltöltődéshez, felgyógyuláshoz, hogy az újesztendőt új szívvel és újult erővel kezdhessük.

Minden Hegyközcsatár községi lakosnak acsarkodásban és irigységben szegény, viszont erőben, egészségben, boldogságban, megértésben, anyagiakban gazdag Újesztendőt kívánok!

Vitályos Barna
polgármester

Köszöntő

Engedjék meg, hogy szeretetteljes karácsonyi készülődést és nagyon Boldog Karácsonyt kívánjunk minden olvasónknak! Aki babát vár már türelmetlenül gondol az ünnepekre, amikor majd kis ajándékokat készíthet a lurkónak is. Akinek már gyereke van, talán már be is csomagolt mindent a fa alá!? Gyermekkel az élet azért nem olyan egyszerű, hogy ilyenkor már mindennel készen legyen. Persze biztos vannak nagyon ügyes mamik is közöttünk! Nekik elismerésünk, álljunk meg egy-egy percre, öleljük meg nyafogó manónkat, bújjunk össze és daloljunk neki Téliapós és karácsonyi dalokat.

A nagy várákozásban, hiszen vágyakozva várjuk Jézus Krisztus eljövetelét, ne feledkezzünk meg az idősödő nagymamákról és nagyatakról sem, akik könnyekkel a szemükben küszködnek hogy elrejtsek érzelmeiket, amikor felidéződik bennük az ók gyermekkori többnyire szegényes karácsonyi ajándékaik. Az amikor szüleik átmentették egyik évről a másikra a sztaniolpapírt, hogy a következő évi karácsonyfára ismét belelehessen csomagolni a házi készítésű szaloncukrot, majd a befestett dióval, fenyőtubussal kézzel készített papír díszekkel, gyertyákkal és csillagszórókkal ékesített fenyőfa mellett elénekelték a Jézus születését dicsőítő énekeinket.

Remélem, hogy mindenki számára nagyon szép lesz az ideai karácsony!

Reméljük mindenkinek sikerül megtalálja az ideális ajándékot, édességet, és sikerül a szétosztott családokat legalább ezen a napon összehozni !

Üdvözlettel: a szerkesztő

Ui.: Ne feledkezzetek meg azokról sem, akik magányosan ünnepelnek, akiknek nem jut szaloncukor, fenyőfa, finom vacsora, ajándékok, egy általunk már nem használt könyv, pulóver, játék, nekik nagy öröm lehet!

„És mikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének”

= Máté 2, 10 =

Évről évre négy adventi héten át várjuk a karácsony ünnepét. Az advent szó az „adventus Demini” = „ az Úr jövetele” latin kifejezésből származik. Bod Péter (1712 – 1769) tudós, erdélyi lelképásztor szerint a négy vasárnap utal arra, hogy Krisztus Urunknak négyféle eljövetele van:

1. az idők teljességében testben jött el
2. megtérésünk alkalmával a szívünkbe költözik
3. halálunk óráján értünk jön
4. az utolsó ítéletben ítélni jön élőket és holtakat

Az advent tehát a reményteljes várakozás ünnepe, amely elvezet a karácsonyi örömhöz keresztül Krisztushoz. Tele van a világ várakozó emberekkel.

Az egyik ember várja, hogy végre béke legyen családjában, a másik ember várja a boldogságot, a harmadik várja , hogy élete anyagi téren rendeződjön. A betegek várnak a gyógyulásra, a szomorú szívűek a vigasztalásra, az egyedül magányosan élők várnak valakit, akivel szót válthatnak az egyedüllét csendjében.

Talán advent heteiben és Karácsonykor kellemes és kedves érzelmek születnek meg az emberi szívben, talán a szeretetnek pislákoló lángja jobban fellobban, de mi lesz ezzel a lánggal az ünnepek után? A hétköznapok szürkeségében az élet szele nem oltja-e ki ezt a nemes lángot? Nem válik-e újra üressé lelkünk, életünk?

Mi mit várunk az ünneptől? Igazi örömet vagy megelégszünk a látszat örömeivel?

Az egyre inkább elvilágiasodó egyház azért veszítette el az igazi adventi és karácsonyi örömet, mert szem elől veszítette „ama fényes hajnalcsillagot”, amelynek megtalálása egykor örömmel töltötte be a napkeleti bölcsek szívét.

A Sátán, nemcsak a valóságos adventet és Karácsonyt lopta ki az emberek szívéből, hogy helyébe tartalmatlan látszat ünnepet adjon, hanem egész életünk területén kicseréli a valóságot a látszattal.

A mai ember csak akkor tud örülni a Karácsonynak, ha minél több ajándék van a szépen feldíszített fenyőfa alatt, ha minél gazdagabb az ünnepi asztal.

Sok energiát fektetünk bele az ajándékozásba, s az Isten legnagyobb nekünk adott ajándékára a legtöbben oda sem figyelnek.

Elvadult világunkban a legtöbb szomorú emberrel Karácsonykor találkozunk, mert olyan egyedül vannak az emberek, mert nincs Krisztus a szívükben!

Tudjátok miért voltak örvendező lelkűek a napkeleti bölcsek? Azért, mert felfele néztek és meglátták a csillagot, amely a megszületett Isten Fiához vezette őket.

Mi miért nem tudunk ilyen örvendező emberekké válni? Azért, mert mi az élet sok-sok gondja, baja nyomorúsága között mindig lehorgasztott fejjel járjuk életünket.

Valami elveszett életünkből, valami összetört bennünk, nem tudunk már felfele tekintő emberek lenni.

Pedig az a csillag, amely őseinknek is megmutatta az utat Jézushoz, ott van most is templomunk tornyán. Ott van nemcsak ünnepnapokon, de ott van a hétköznapok szürkeségében is. Mutatja számunkra a helyes irányt.

Jó lenne, ha mind többen és többen meglátnák ezt a jelt. Mert, aki e csillag által jelzett házba betér, az igazi örömet, békességet, áldást talál.

Isten házában az ember közösségre talál és élete sohasem lesz magányos.

4

A másik fontos dolog, amit meg kell jegyeznünk Karácsony közeledtével, hogy Isten minden gyermekét ilyen irányt mutató csillagokká akarja tenni: „... úgy fénylik a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat. „

Karácsonyra készülő testvéreim, látszik-e rajtatok, hogy karácsonyi emberek vagytok? Akartok-e Krisztusra mutató csillagok lenni? Ha igen, akkor örömtök teljes lesz ezen az ünnepen, még akkor is, ha kisebb az a karácsonyfa, ha kevesebb az ajándék, ha nem olyan gazdag is az ünnepi asztal.

Hadd zárjam ez ünnepi gondolatokat egy megragadó történettel, amit a napokban hallottam.

Egy lelkész mondja el a történetet, amelynek tanúja volt. A történet egy házaspárról szól, akik 32 éve éltek együtt, azonban néhány éve – mondja a lelkész- válságba jutott a házasságuk. A háború alatt elidegenedtek egymástól. A lelkész hónapok óta kísérletezett, hogy kibékítse őket, de semmi eredménye nem volt.

Karácsony előtt a lelkész elhatározza, hogy még tesz egy utolsó próbát. Megpróbált beszélni nekik a szeretetről, megbocsátásról, újrakezdésről.

A házaspár fásultan, közömbösen bámult maga elé! A lelkész végül odafordult mindkettőjükhez és megkérdezte hogy döntöttek? A férj alig hallható hangon csak annyit válaszolt: - ahogy megegyeztünk, a feleségemmel többé együtt élni nem tudok!

E kijelentésre mindhárman elnémultak. A mély csendet hirtelen az ajtócsengő hangja törte meg. A feleség elindult az ajtó felé. Amikor kinyitotta nagyot nézett, a távirathordó volt az ajtó előtt, aki a katonai táborból érkezett borítékot nyújtott át neki. Az asszony szólni sem tudott csak gondolataival viaskodott: hát a fiúnak most kell hazajönnie a háborúból, a fogságból, amikor kétszeresen is otthontalanná válik? Remegő kézzel bontotta fel a borítékot és olvasta az örömhírt: - ma érkezem a határra, holnap jövök - fiatok”.

A férfiak némán várakoztak. Az asszony belépett a szobába kérdően, reménykedve tekintett a férjére. Remegő, elcsukló hangon végre kimondta „Jön a fiú!” A férj felemelte fejét, majd akadozva ismételte a hallott szavakat „Jön a fiú?” A feleség bólintott és könnyek csorogtak az arcán. A férfi zokogni kezdett. Aztán újra összeszedve magát tekintetét le nem vette feleségéről. A két ember lassú léptekkel elindult egymás felé. Nem szóltak egy szót sem, de tekintetük mindent elárult. És végül megtörtént a csoda. A férj átölelte a feleségét. A lelkész ámulva nézte a csodát, amit hónapokig nem tudott elérni, azt egy rövid mondat egy pillanat alatt elvégezte, - „Jön a fiú!”

A sűrke decemberi ködben, hazafele a lelkész szívében ez a mondat vízhangzott: „Jön a fiú!”, „Jön a fiú!”

Isten Fia eljött és újra el fog jönni!

Bárcsak a mi életünkben is ez örömhír hallatán megtörténne a csoda. Legyünk nagy örömmel örvendezők.

Így kívánok mindenkinek Istentől megáldott, békés ünnepeket.

Miklós Csaba - lelkipásztor

A Mikulással kezdődik a tél és a legszebb ünnepek. Szent Miklós legendája mesévé, ő maga mesehőssé változott. Így lett a valóságból szimbólum. A szeretet, az adakozás és ajándékozás örömeinek szimbóluma.

Mint minden szimbólum, ez is a lélek ősi, archaikus mélységeiből táplálkozik.

Jutalmazó de ugyanakkor (főleg a Krampusz segítségével) büntető szerepe is van, hiszen a gyerek jó vagy rossz viselkedése szerint adja az ajándékot vagy a virgácsot. Rendkívül alkalmas tehát a szülői szerep szimbolikus megjelenítésére. Ezért fordulhat elő, hogy főleg a kisgyermek sokszor megijednek, vagy félhetnek is a Mikulástól.

Sok szülő gondolhatja ezért, hogy fölösleges a "Mikulás-mese", és túl korán (és feleslegesen) "világosítja fel" gyermekét. A csodák kora ugyanis hamar véget ér, nem kell siettetnünk valamiféle rosszul értelmezett nevelési divat kedvéért.

A mese egyidős az emberiséggel, és szerepe az emberi fejlődésben pótolhatatlan. A mítosz, a legenda és a népmese ugyanis az az irodalmi műfaj, ami a gyerekek konkrét gondolkodásához a legegyszerűbb és legérthetőbb módon közvetíti a világ megismerését és az emberi kapcsolatokban való eligazodás lehetőségét.

Ki is az a Mikulás?

Hívják Mikulásnak, Santa Clausnak, Father Christmasnak, Pére Noelnek és még vagy féltucat egyéb néven. A piros köpenyes, hófehér szakállú öregúr régóta hordja az ajándékot a gyerekeknek - egyes országokban névnapján, december 6-án, másutt pedig karácsony este.

Az amerikai és a kanadai gyerekek levélben kérnek tőle ajándékot. Karácsony este aztán megérkezik Santa Claus rénszarvas vontatta szánon, és a gyerekek zoknijába édességet, gyümölcsöt, apróbb ajándékokat tesz.

A briteknél ugyanezt a szakállas urat Father Christmasnek, azaz Karácsony Apónak hívják.

Franciaországban a gyerekek a kandalló elé teszik a cipőjüket, és a Pére Noeltől kapják az ajándékot.

Németországban Szent Miklós december hatodikán érkezik. Édességeket hoz és egyúttal összegyűjti a gyerekek listáit, amelyekben megírják, mit szeretnének kapni karácsonyra. Jóllehet a Christkindl (Kis Jézus) a címzett, az ajándékot szenteste a Weihnachtsmann hozza.

Hollandiában, Belgiumban és Luxemburgban szintén december hatodikán érkezik a Mikulás. Csak éppen nem szánon, hanem csónakon, és Spanyolországból. A parton fehér lóra száll, és úgy járja az utcákat. Szolgáját Swarte Pietnek hívják. A kéményen ereszkednek le, és a gyerekek cipőjébe teszik az ajándékot.

Dániában, Norvégiában, Svédországban is ismert figura a fehér szakállas öregúr. De a legtöbb gyerek úgy tudja, hogy egy manó "kézbesíti" a Mikulás ajándékait karácsony este. A dánok és a norvégok ezt a manót Julenissennek, a svédek Jultomtennek nevezik.

Az igazi Mikulás

Ismereteink szerint a kisázsiai Patarában született. A hagyomány szerint Diokletianusz üldözése alatt bebörtönözték. 325-ben mint myrai püspök részt vett a niceai zsinaton. Jusztiniánusz császár idején (528-565) már több templomot építettek tiszteletére Konstantinápolyban. Csodáiról és jótékonyágáról messze földön híres főpap volt. Mikor egy nemes ember nagy szegénységre jutott, úgy akart magán segíteni, hogy leányait erkölcstelen életre akarta kényszeríteni, abban az időben gyakran megesett az ilyen.

Miklós püspök három éjjel egymás után egy-egy zacskó aranyat dobott be házuk ajtaján.

Innen ered a mikuláscsomag és az aznapi ajándékozás. A keleti egyház egyik legnagyobb szentje, de Európában is nagy tiszteletben tartják, legfőként Olaszországban.

Anatóliában Miklós püspök nem legenda, hanem valós történelmi személyiség volt. Kis-Ázsiának ezen a részén, amikor az ember kiejti Szent Miklós nevét, az emberek arca átszellemül, és ma is mint a legnagyobb szentet tisztelik. Minden imájukban őt hívják segítségül. Életében nevezték el "Noel Baba"-nak, ami annyit jelent, "Ajándék Apa".

Vallásosságát a családjából hozta. Szülei halála után, Patara város kolostorába került. 24 évesen Jeruzsálembé ment zarándok útra, ahol útközben több ember életét mentette meg. Haza felé útban betért Myra városába, ahol csodás körülmények között püspökké választották. Életét a gyerekeknek és a népnek szentelte. 52 évig volt Myra város vezetője. Titkos ajándékozásai során, amit karácsony előtt a nevenapja táján végzett, a nép abban a hiedelemben volt, hogy a város melletti hegyről maga a Tél Apó jár le ajándékozni. Így később Télapónak is mondták, s mondják ma is! Békés öregkor után saját templomában tért örök pihenőre, ahol az angyalok 1087-ig vigyáztak rá.

Vészesen közeleg a határidő

Öt hónapja lépett életbe az ingatlanok biztosítására vonatkozó törvényrendelet. Alig egy hónap áll a lakástulajdonosok rendelkezésére, hogy megkössék a kötelező jellegű biztosításaikat. Mindazok az **ingatlantulajdonosok**, akik 2011. január 15-ig nem kötik meg **biztosításaikat**, 100 lejtől 500 lejig terjedő büntetésre számíthatnak. Jelenleg országos viszonylatban nem tolonganak a lakástulajdonosok, hogy megkössék a biztosításaikat, úgy tűnik, egyelőre kívárnak, de a határidő vészesen közeleg. Jó tudni, hogy nem minden **biztosító társaságnál** lehet megkötni ezeket a kötelező jellegű biztosításokat, hanem csupán a következő 13 biztosító valamelyikénél: **ABC Asigurări, Ardaf, Astra Asigurări, Carpatica Asigurări, Certasig, City Insurance, Platinum Asigurări, Credit Europe Asigurări, Euroins, Generali, Grawe, Goupama és Uniqa**. Az eddigi statisztikák azt igazolják, hogy mostanig inkább a nyugdíjasok közül fizették ki a legtöbben a 10 vagy 20 eurós összeget, ezzel 10 ezer, illetve 20 ezer euróra biztosítva ingatlanjaikat. A **biztosítási szakemberek** arra bízgatják az ingatlantulajdonosokat, hogy a kötelező jellegű biztosítás mellé válasszanak egy fakultatív jellegűt is, hogy kár esetén ne csak egy töredékét kapják vissza ingatlanjaik valós értékének. A biztosítás megkötéséhez csupán a tulajdonos **személyi igazolványára** van szükség, de jó tisztában lenni azzal is, hogy mikor épült az ingatlan és hány négyzetméter területen fekszik.

<http://www.erdon.ro/hirek/romania/cikk/veszesen-kozeleg-a-hatarido/cn/news-20101118-07532887>

Vasárnap délután, november 21-én a harangok hívó szavára, szép napsütéses őszi időben gyülekeztek Síter lakosai a helyi temető kertben, hogy részt vehessenek azon az ünnepi Istentiszteleten, amelyen felavathatták a település halottasházát, ravatalozóját. Ezzel Síter lakosainak egy újabb óhaja teljesülhet Isten dicsősségére valamint a Helyi Tanács, a Polgármesteri Hivatal és az RMDSZ közreműködésével és segítségével. Szinte napra pontosan két éve történt meg egy zimankós napon a temető kápolna alapkövetétele.

Az istentiszteleten jelen volt Lakatos Péter az RMDSZ parlamenti képviselője, Szabó Ödön a Bihar megyei RMDSZ ügyvezető elnöke, Vitályos Barna Hegyközcsatár polgármestere, Tóth Gyula alpolgármester, tanácsosok, presbiterek és a gyülekezet mintegy 120 tagja.

Gavrucza Nagy Emese a Síter-i Református Egyházközség lelkipásztor asszonya alapigéjét a János Evangélioma 3: 16 versét idézte a Szentírásból:

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki, hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Az hogy szeretteinket, ismerőseinket egy modern temető kápolnából kísérjük el utolsó útjára az is egy jelképe annak a végtisztesség kifejezésének az elhunyttal és szeretteivel szemben, hiszen egy ilyen kápolna rendezi körülöttünk a teret és az időt, megerősít minket abban, hogy van értelme az életünknek, van értelme, az emberi szenvedésnek, és adott esetben a halálnak is.

Most amikor már közeledik az égő adventi fény, arra bátorítson bennünket, figyelmeztessen, hogy Krisztus küldetésében járunk. És Isten maga buzdít általunk. Ennek a tudatában vagyunk ma ezen a hálaadó Istentiszteleten, hogy az Úristen munkatársává választ bennünket. A missziós küldetés keresztyén életünk lényegéhez tartozik, mert akik hit nélkül nőttek fel, nem tehetnek arról, hogy ők nem ismerhették meg Jézus Krisztus tanítását, a betlehemi üzenet értelmét, hogy valóra vált az

Ézsaiási jövendölés, hogy Emánuel az ő neve, velünk az Isten. Mi is felelősek vagyunk a minket körülvevő világért.

A hálaadó istentiszteletet követően Vitályos Barna üdvözölte a meghívott vendégeket és a jelenlévőket, majd egy kínai közmondást idézett a mai időkhöz igazítva, mely szerint: *„nem az az erős ember, aki rombolni tud, hanem az, aki építeni!”* – mondta a polgármester

Röviden ismertette azokat az anyagi bonyodalmakat, amelyek a temetőkápolna megépítését késleltették, hiszen az a másfél év, ameddig az RMDSZ nem volt hatalmon a beáramló anyagiak nem csak hogy akadoztak, de a már kiutalt pénzeket is visszavették az Önkormányzattól. De mindig is voltak, vannak és lesznek is olyan magyar emberek, akik nem csak a nagy szavak mögé bújnak, hanem tesznek is a magyar településekért, legyen az közhasznú vagy éppenséggel egyházi jellegű.

Vitalyos Barna polgármestert követően Lakatos Péter az RMDSZ parlamenti képviselője szólt az ünneplőkhöz: *„...valószínű, hogy minden nép esetében, de különösen a magyar nép esetében az élet és a halál az egy olyan pár, ami elválaszthatatlanul jelen van. Azért mondom, hogy a magyar nép esetéből hozom a példát, mert ez mindenki számára közérthető, hiszen a magyar népmesékben is a legkisebb fiú életét - halálát ajánlja a király figyelmébe... de ha jól megnézzük nincs olyan nagy költőnk aki esetében ez a pár az élet és halál ne lenne jelen... viszont azok akik azt hiszik, hogy a temető, a kápolna csak a halottaknak és a halottakról szól azok nagyon tévednek. A mai napig is csodálkozom, hogy Európa Parlamenti képviselőnk nem tudja felfogni, hogy az Emberi Jogok Kartájában az élethez való méltó jog azt is tartalmazza, hogy méltó módon tudjunk búcsút venni, vagy méltó módon tudjunk emlékezni szeretteinkre. Tehát a temető a kápolna inkább az élőket szolgálja, hisz az elhunyt ezt már nem érzékeli...”* – mondta Lakatos Péter képviselő.

Szabó Ödön a Bihar megyei RMDSZ elnöke immár második alkalommal van jelen itt Sítérben egyházi rendezvényen, hiszen az idén nyáron a XIII. századi műemlék templom restaurálásának alkalmából tartottak hálaadó Istentiszteletet, majd most a kápolnaavatáson van jelen *„... a temető keresztyén hitünk szerint ugyanolyan szent hely, mint a templom, hisz ugyanazt jelenti, olyan helyet, ahol a jó Istennel lehet találkozni. A templomban az élők, itt a temetőben a holtak azok, akik a jó Isten felé megteszik a következő lépést is...”* - hangsúlyozta Szabó Ödön.

Az ünnepi beszédekét követően a jelenlévők megtekinthették belülről is az új modern ravatalozó kápolnát.

Hagyományőrzés: III. – Szalmavirág néptánc csoport - Hegyközcstár

“KI MIT TUD?”- Tehetségkutató verseny Hegyközcstárban

Az idén immár VI. alkalommal került megrendezésre az RMDSZ által kezdeményezett “KI MIT TUD?” tehetségkutató verseny, 2010-ben Hegyközcstár község adott otthont ezen eseménynek. A november 13-án, szombaton délelőtt 10 órai kezdettel megrendezett kulturális rendezvény szép napsütéses idővel indult, örültek a rendezők és a résztvevők is, hiszen a jól befűtött kultúrotthon még melegebb volt.

A Nagyvárad környéki magyarlakta településeket magába foglaló zónában, számszerint 9 község, Hegyközpályi, Hegyközcstár, Bihar, Bors, Köröstarján, Fugyivásárhely, Paptamási, Biharfélegyháza, Szalárd, valamint, a hozzá tartozó falvak fiatal tehetségei és felnőttei mérhették össze tudásukat szombaton délelőtt a hegyközcstári impozáns, modern, minden igényt kielégítő kultúrotthonában.

Az egész rendezvény szervezője és irányítója Vitályos Barna Hegyközcstár község polgármestere és Sztankovics Gyula kulturreferens voltak, akik egy kis, de lelkes csapattal, főleg a helybeli hivatal alkalmazottainak segítségével már hetek óta szervezik ezt a nem könnyű feladatot.

Elmondása szerint, amikor elvállalta a Bihar megyei RMDSZ felkérését a verseny lebonyolítására még nem tudta milyen nehéz munka vár rá, de a sok fáradozás meghozta gyümölcsét, mert közel negyven csapat vagy személy, összesen több mint háromszáz személy jelentkezett a megmérettetésre, különböző kategóriákban. Mivel a versenyre nemcsak fiatalok jelentkeztek, hanem felnőttek is, így ők külön kategóriában mérhették össze tudásukat.

Nagyon színes palettában gyönyörködhetett a lelkes közönség, volt aki verset mondott, népdalt énekelt vagy éppen néptáncolt vagy modern táncot mutatott be, de minden csoport vagy egyén elhozta szülőfaluja hagyományának egy kis ízelítójét, és büszkén mutatták be tehetségüket.

A délelőtt 10 órára meghirdetett kezdés nem csúszott, több településről az utolsó percekben érkeztek meg a versenyzők és csak majd a regisztráció után tudták a szervezők kialakítani a fellépési sorrendet, majd ezt követően Vitályos Barna Hegyközcstár község polgármestere köszöntő beszédet intézett a résztvevőkhöz, a közönséghez, kiemelve ezen kulturális események fontosságát, folytonosságát azért, hogy felelevenítsük településeink hagyó-

mányait, majd elkezdődött a mindenki által várt megmérettetés, amelynek legnagyobb győztese a közönség volt, azok az emberek akik végig tapsolták a több órás színes műsor egyveleget.

Nem volt könnyű dolga az öttagú zsűrinek, a Czvikker Katalin a Bihar megyei RMDSZ kulturális ügyvezető alelnök, a zsűri elnöke, Botházy Nándor jogász a Bihari RMDSZ sportért és szabadidőért felelős ügyvezető alelnök, Pappné Székely Éva a magyarországi Kaba város Művészeti Iskola igazgatója, Szomorú Edina televíziós riporter, Varga Friderika országos mazsorett edző, nehéz helyzetben volt a szebbnél szebb előadások pontozásánál, de dönteni kellett és megszülettek a helyezések.

Volt, aki örült, de voltak, akik sírtak és csalódottan távoztak, de a szívük csücskében minden vesztes is hazavitte magával Hegyközcsatár község lelkes közönségének és szervezőinek szeretetét, odafigyelését.

Akik a megmérettetésben most alul maradtak azok sem távoztak üres kézzel, hiszen itt nem csak versenyeztek egymással, hanem barátságok is kötődtek, felejthetetlen élmények, egy jó kikapcsolódási alkalom volt nem utolsó sorban megmutathatták, hogy "ki mit tud", de azért titkon mindenki drukolt valakinek testvérnek, barátának, ismerősnek vagy éppen annak a személynek, aki a legszimpatikusabb volt számára, a polgármester különdíját kapták.

A verseny lebonyolításának megkönnyebbítésére, a zsűri és a közönség jobb tájékoztatása érdekében Tóth Olga tanítónő és Sztankovics Gyula műsorvezetőként, segédkeztek, akik igazi profi módon mutatták be a versenyzőket.

Késő délutánra a Nagyvárad környéki településeinek zóna versenyén, Elődöntőn, a következő eredmények születtek, és jutottak tovább:

Felnőtt kategória:

Hagyományőrzés: I.- Glagonya néptánc együttes – Bors, II. – Molnár István -citera - Hegyközcsatár, III. – Szalmavirág néptánc csoport - Hegyközcsatár

Klasszikus tánc produkció: - Margaréta mazsorett – Biharszentjános

Modern tánc: I. – Unique tánccsoport – Lórántffy Zsuzsanna Gimnázium- Nagyvárad, II. – Intercity tánccsoport – Biharszenjános

Zene: I. – Bartha Bernadett – Biharszentjános, II. – Retek Orsolya – Biharszentjános, III. – Gyurkovics Éva - Siter

Gyermek kategória:

Magyar irodalom: I. Szabó Kristóf – Szalárd, II. Sáhi Sándor - Hegyközcsatár, III. – Illés Jenő – Ákos – Hegyközcsatár és Harn Sámuel - Hegyközpályi

Zenei produkció/duett: I. – Borzási Dávid - Paptamási, II. Onix csoport – Paptamási, III. – Gellén Kitty – Bihar

Hagyományőrzés – népdal: - Bódi Mátyás – Hegyközújlak,

Hagyományőrzés – néptánc: Galagonya néptánc csoport – Bors,

Modern tánc: I. – Tiger csoport – Bors, II. – Velano csoport – Paptamási, III. – Y said – Bors és Holidays Dance - Biharfélegyháza

HEGYKÖZCSATÁRIAK, AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK TOVÁBB JUTÁSUKÉRT

Zene: III.HELY – Gyurkovics Éva - Siter

Hagyományőrzés: II. – Molnár István -citera - Hegyközcsatár,

Magyar irodalom: III. – Illés Jenő – Ákos – Hegyközcsatár

Magyar irodalom: II.— Sári Sándor - Hegyközcsatár